

Kızıl Saçlı Ütopya

– Mikail Dede · 11 Haziran 2017

Üsküdar üzerinde,
sis perdesi aralanıyor,
zihnimde sorular gürlerken.

Karanlık içinde,
iblis nefes alıyor mu?
ve boğaz manzaralı terasında,
yemek içmek gibi huyları var mı?

Bilmiyorum ve tekrardan, Allah'ıma şükrediyorum.

Dolunay turuncu, gümüş böceği gibi,
loş gamsız parlarken.
Ve efsaneler sayesinde,
eşkıyalıklar eden,
özgür düşüncelerin,
arkasında gizlenmiş varlıklar.

Renksiz ışık saçan,
silüet gölgeler karanlık ile oynaşırken,
basit zihinlerinde yeni düzen çiziliyor, oval masalı planlama ofislerinde.
Ve karar metni :
ozon tabakası sayesinde,
çağdaş gibi nefes almak için aşağıdaki,
kurallara uyulması gerekmektedir.

Her şeye muhalefet!
Herkese muhalefet!
Zihinlere muhalefet!

Ve kendileriyle doldurulmuş tiyatro,ve demokrasi ilk sahnede dondurulmuş.Partizan kafaları güzel,
övgüleri küfürlü edebiyat güzelliği,
ve düzensizlik kaos sistemi güvenceleri.

Bir güzellikleri,

satranç piyonluk şah ve mat, kafası güzellik, mantıksız güzellik,kadehler komasında güzellik,
ve onların narsist gölgelerinde,
yatan Absürdistan.
Gürültü ve sessizlik,
aydınlatici profesör,
tarafından yansıyan,
entelektüel titreşim.

Emperyalist dünyalarında,
halk arasında ekmek kuyruğu.

Güzellik sırları ve,
Entelektüel diktatörler.

Dilsizlik,
halkın diline pranga, dil, dinsizlik kursları ve,
beyhude imza kampanyaları,mavi dünya kağıt gibi düz,
kesme şeker tadında ahmaklık. Sert ruhlu, diktatörler, parlak ışık, bedevi düşmanlığı,
inkarcılık,
inkarları,
özümüzdeki göçebelik,
unuttukları,
bizlerde dağları yurt edinmiştik. Uykuya dalmanın güzelliği,
asırlık nasihat gibi,
hedefleri meydanlarda, ormanları genişletmek,
kırsalda, çayırlarda, tarlaları, ormanları ateşe verirken.

Sloganlar bir olurken,bölücülük silinir, kardeşlik aynı nefes,tek amaç kızıl partizan gürültüdür.
Senin mavi gözlerini arıyorum,
çarmıhlara asılıyken ruhum, hasret azatlığın penceresinde,
ve gördüğün gibi amaçsızca,çökmüş dışarıda karanlık.
Dar ağacına göz kırpmışım,
buradan havayı hissetmek güzel.
Barış güvercinleri göğü,
giymiş beyaz eldiven gibi,zeytin dalları dalgalanıyor,
mehtap altında.
Birleşik, dünya hâkimiyetine,
akasya ağaçları aday olamaz,
zira dalları narindir ve kırılğan,

kimseyi asamasın dallarına.

El ele yumruklar havada yürüyen,

kızıl bir ütopyanın yoldaşları,

gövdesini yakarken akasya çalıkları,

mavi kürenin ezik halkları gibi.

Bazen uykularında konuşmak,

tek suçlarıymış tam bağımsız,dili anlaşılmaz diye etiketlenenler

Koreli diye adlandırılan bir ihtiyar,oğullarını göz yaşları içinde uğurlarken, sabah, vaktiyle kumsalda

coşan,

mentollü sigaraların küllerinde şenlik.

Al küllerden siyah saçları parlayan,

bir bankta oturmuş deniz civarında,hava yanık kokarken,

zihninde egemenlik esen poyraz.

...Ah bağımsızlığın külleri,

ve sigara dumanı,arı kovanların başının belası,

arılardan kraliçesi diz çökmüş.Medeniyet yolculuğu,silah mezarları, annelerin dinmeyen göz

yaşları,okumak için adaylıktan vazgeçen,

despotlar, pastoral ressamlar,ve gözleri açık yattan kelimeler.

Mankenlerin güzelliği,protezlerin rahatlığı,ve sönmüş tarlalar, ormanlar,ve küllerinden er, doğan yiğitler.

Karadeniz'in köyleri yeşil vahalar,

akşamlar parlıyor inci gibi, bir yiğit kükreyen pars,

kurt bakışlı komutan.

Kızıl ütopyalar yıkılırken,

bizler için saatler sıfır,kalan süre muhteşemliğin,

başlangıcı.

Onlar hâlâ uyku halindeyken,tapınakları gri, betonarme.Er, doğan yiğitler şahlanışta..

Suskun//